

en gitaren, ondersteund door een flinke doffe beukdrum en de magistrale melancholische stem van Lightbody. Oftewel: *vintage* Snow Patrol, maar dan nog ff een beetje meer.

André de Waal

Soulwax ESSENTIAL

Pias

Het uit Gent afkomstige Soulwax, geformeerd rondom de broers Stephen en David Dewaele, timmert inmiddels als weer zo'n 23 jaar aan de weg met muziek die zich op de scheidslijn van dance en rockmuziek beweegt. In 2017 zag het inmiddels veelbejubelde album *From Deewee* het levenslicht, een plaat die in één take werd opgenomen. De groep kreeg de opdracht om een *essential mix* te maken voor de BBC en sloot zich daarom twee weken op in de studio om te werken aan een uur muziek. Om het hoofd fris te houden tijdens het productieproces werd er geen instrumentarium gekozen dat ze op *From Deewee* wél hadden gebruikt. Het resultaat is een twaalf tracks durende dampende mix van aanstekelijke dancemuziek van het hoogste niveau en een opvallende jaren '80 sound. Wel moet gezegd worden dat men van de rockmuziek is afgestapt, maar dat zal de pret zeker niet drukken.

Luc van Gaans

Ryley Walker DEAFMAN GLANCE

Konkurrent

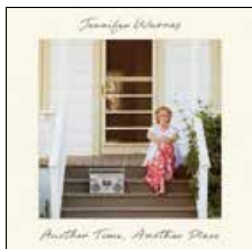

Albums van meester-gitarist Ryley Walker variëren tussen complete instrumentale, en meer singer-songwriter georiënteerde albums. Zijn vijfde, *Deafman Glance*, hoort in die laatste categorie. Uiteraard wordt er wel degelijk knap gitaar gespeeld, waarbij zijn fenomenale beheersing van de *finger picking*-techniek nog het meeste opvalt. De licht psychedelische sound doet enigszins denken aan Tim Buckley, ook iemand die talent voor zijn instrument wist te combineren met een groot songwritertalent. Een ander referentiepunt is de onnavolgbare John Fahey, wiens experimentele benadering van rootsmuziek uit de Mississippi Delta, ook terug te horen is in de diepe blues zoals Walker die weet te brengen. Tegelijkertijd weet hij toegankelijk genoeg te blijven om ook voor de minder progressieven onder ons een muzikaal interessant album te maken. De fraaie arrangementen geven de songs vaak een jazzy onderton mee, nog het meest nadrukkelijk in eerste single *Telluride Speed*. Een volledig eigen geluid van een zeer vakkundig muzikant.

Jürgen Vreugdenhil

Jennifer Warnes ANOTHER TIME, ANOTHER PLACE

BMG

Jennifer Warnes was een van de favoriete achtergrondzangeressen van Leonard Cohen, maar ook de vrouwelijke stem

in een aantal duetten die wereldhits werden (bijvoorbeeld: *Time of My Life* met Bill Medley). Na lange afwezigheid heeft ze eindelijk weer eens een plaat gemaakt, waarvoor ze Leonard Cohen bandleider Roscoe Beck en flink wat topmuzikanten wist te strikken. Het levert een intense plaat op vol stemmige songs waarin de dood een belangrijke rol speelt, maar de stem van Jennifer Warnes nog net zo bijzonder, emotievol en krachtig klinkt als in haar jonge jaren.

Erwin Zijleman

Verbraak/Van Bijnen ENDLESS ROAD

Continental Europe

Soms word je weleens aangeaan verrast. Trompettist Joost Verbraak en gitarist Jan van Bijnen zijn in het muziekwereldje geen onbekenden. Maar het is uiterst grappig hoe hun twee werelden op het tweede album *Endless Road* bij elkaar komen. Verbraak, oud-leerling van Eric Vloeimans, en Van Bijnen die onder meer bij Claudia de Breij en Freek de Jonge speelt, blijken muzikale geestverwanten. Dit *Endless Road* is daar het klinkende bewijs van. Pak bijvoorbeeld het tweede nummer *So He Grabs His Bags*, een los Amerikaanse-liedje met daaronder een heerlijk pompende sousafoon. Eentje die terugkeert op het Tom Waits-achtige *Walk On*. Een tromboni, mariachi trompetje en een wasbord dat uitmondt in een weelderig folkorkest. Of het speelt akoestisch jazzy *Hands In Mine* dat deze wonderlijke plaat afsluit. Verbraak en Van Bijnen zijn blijvertjes, neem dat maar van mij aan.

Jean-Paul Heck

VERZAMELAARS, BOXSETS & RE-RELEASES

Cameo COLLECTED

Universal Music

In Nederland kennen we Cameo nog wel van de hitsong *Word Up* en de videoclip waarin de bandleden een tok dragen. Het repertoire is in Nederland nooit op waarde geschat. Dat is jammer, want de funkband uit New York bracht al in 1972 haar legendarische debuutplaat *Cardiac Arrest* uit. In de jaren daarna toerde Cameo onder meer met Parliament-Funkadelic, al moest het tot 1978 duren voordat de tweede plaat *We All Know Who We Are* werd uitgebracht. In de jaren daarna werden de blazers ingeruild voor toetsen en kromp de bezetting. Wat volgde was een rij aan hits met titels als *She's Strange*, *Back and Forth* en *Candy*. Met het album en titeltrack *Word Up!* scoort Cameo in 1986 met gevoel voor humor en zelfspot de grootste hit. Maar deze *Collected* laat gelukkig horen hoe rijk het repertoire van deze te onbekende band is.

Jean-Paul Heck

Eric Clapton LIFE IN 12 BARS

Universal Music

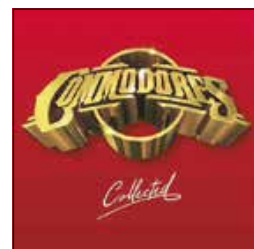
Life in 12 Bars is de soundtrack van een documentaire over Eric Clapton. 12 Bars zal te maken hebben met de bluesorigine van Clapton, maar vast ook vanwege zijn misbruik van alcoholische en andere versnaperingen. De dubbelaar start met een nummer van Bill Broonzy en twee Muddy

Waters-nummers, alvorens los te barsten met The Yardbirds en door te stoten naar John Mayall, Cream en Blind Faith. De tweede schijf bevat werk van Delaney & Bonnie, Derek And The Dominoes en Clapton solo. Dit lijkt allemaal op de zoveelste verzamelaar, ware het niet dat van Derek And The Dominoes een onuitgebrachte versie van *High* is toegevoegd, net als enkele niet eerder uitgebrachte liveversies van Cream- en solowerk. Naast eerdergenoemde bluesmannen vinden we ook Aretha Franklin's *Good To Me As I Am To You* terug, net als The Beatles' *While My Guitar Gently Weeps* en George Harrison's *My Sweet Lord*. Op deze tracks speelt Clapton een voorname rol. Dit alles zorgt ervoor dat *Life in 12 Bars* een fraaie, afwisselende compilatie is geworden, die niet alleen laat horen wat Clapton in zijn carrière gedaan heeft, maar ook voor de verstokte fan voldoende te bieden heeft.

Hermen Dijkstra

The Commodores COLLECTED

Universal Music

The Commodores was jarenlang de band die samen met Earth, Wind & Fire mondiaal de dienst uitmaakte in de wereld van de soul en funk. De band rondom voorman Lionel Richie scoorde echter vooral hits met mierzoete ballads zoals *Still*, *Easy* en *Three Times A Lady*. Je zou haast vergeten wat voor een geweldig band The Commodores jarenlang was. De groep uit Alabama brak in 1974 met *Machine Gun* en scoorde in de jaren daarna hit na hit. Naast Richie was Clyde Orange de zanger die het meer funky materiaal zong. Na het vertrek van Ritchie in 1982 leek de band vleugellam. Maar de groep krabbelde terug met aardige